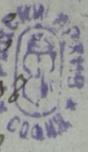

Като плувахъ мнѣ Девета деня по море то,
 промидяхъ се отъ далечъ и чкоу острова; то-
 гадъ отъ драгоста азъ видехъ ясно благада-
 рихъ ми то на веткаго Пророка, биде
 да се научиъ Варикъ шѣ на стареца, кои
 то бже мнѣ запретиъ да спомениъ името
 на пророка; и щомъ изречеъ шѣ бже рече,
 ладия-та наедно съвъ глѣтка поидѣхъ въ
 море то. Въ останѣхъ на-вѣрхъ водилъ едъ
 и до вечеръ шѣ плувахъ колкошто мѣстѣхъ;
 Спрѣхъ се обаче една нѣмна коубъ съ еднѣ
 сѣмѣвъ вѣтѣръ, море то въ да ехъ отъ
 вѣлѣтъ шѣ, и азъ коубѣ нападѣхъ и из-
 немоуѣхъ, когато то-внѣсату една вѣтна
 сѣмѣна поднесе на кѣмъ рѣдѣ на острова
 и та извѣбри вънъ отъ гортъ на пѣсѣка. Въ
 като сплѣхъ на вѣрѣвѣ рѣдѣ, даватѣкохъ
 се бѣрѣнѣкомъ, да та не настигне друга
 вѣтна и да та вѣрѣне на вѣтѣръ; и шѣ
 поидѣхъ вѣче здравѣ на острова.

На Варанъ шѣ, като се радѣхъ мнѣ, из-
 бѣкоуѣхъ сѣчкѣнѣ острова, и макаръ че го
 напѣрихъ пустъ, не населенъ, и далечъ отъ
 бушѣ шѣ до 80 мѣля, което та и много на-
 искрѣбѣ; инакъ бже украсенъ съ различни
 травѣ и плодовиѣ дѣрвѣта, отъ плодо-
 ве шѣ на които убѣахъхъ колко годъ изма-